

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969

21 AOÛT 1969

PROPOSITION DE LOI

sur les pratiques commerciales
et la protection du consommateur.

AMENDEMENT

PRÉSENTÉ PAR M. GENDEBIEN.

Art. 49.

In fine de cet article, remplacer les mots « en pour cent et par année » par « sous forme de taux de chargement, conformément à l'article 3 de l'arrêté royal du 23 décembre 1957, relatif à certaines mesures d'exécution de la loi du 9 juillet 1957, réglementant les ventes à tempérament et leur financement ».

JUSTIFICATION.

La législation du 9 juillet 1957 sur les ventes à tempérament a introduit la notion du taux de chargement qui « est exprimé sous forme d'un taux mensuel appliqué au montant à financer prévu par l'article 4, 8°, de la loi précitée... ». (Article 3 de l'arrêté royal du 23 décembre 1957.)

En outre, le législateur a voulu définir clairement ce que pouvait contenir ce taux de chargement :

« Le chargement total est égal à la différence entre le prix total à tempérament et le prix au comptant de l'objet ou du service. Il comprend l'intérêt, les frais d'enquête, d'ouverture de dossier, de gestion, d'administration, d'encaissement et généralement tous frais quelconques réclamés à l'occasion de la vente à tempérament et la prime en matière d'assurance crédit, à l'exception toutefois des frais exposés en cas d'exécution forcée du contrat ». (Article 7 de l'arrêté royal du 23 décembre 1957.)

La loi du 9 juillet 1957 prévoit en outre à son article 4, l'obligation de faire figurer le taux de chargement sur le contrat de vente à tempérament.

Voir :

452 (1968-1969) :

— N° 1 : Proposition de loi.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969

21 AUGUSTUS 1969

WETSVOORSTEL

betreffende de handelspraktijken
en de bescherming van de verbruiker.

AMENDEMENT

VOORGESTELD DOOR DE HEER GENDEBIEN.

Art. 49.

In fine van dit artikel, de woorden : « zulks uitgedrukt in percentage, en per jaar berekend » vervangen door de woorden : « in de vorm van lastenpercentage, overeenkomstig artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1957 houdende bepaalde uitvoeringsmaatregelen van de wet van 9 juli 1957 tot regeling van de verkoop op afbetaling en van zijn financiering ».

VERANTWOORDING.

De wetgeving van 9 juli 1957 over de verkoop op afbetaling heeft het begrip ingevoerd van het lastenpercentage dat « dient uitgedrukt te worden in een maandelijks percentage berekend op het te financieren bedrag zoals vermeld bij artikel 4, 8°, van bovengenoemde wet ». (Artikel 3 van het koninklijk besluit van 23 december 1957.)

De wetgever heeft bovendien duidelijk willen omschrijven wat dit lastenpercentage zoal kon dekken :

« De totale lasten zijn gelijk aan het verschil tussen het door termijnen terug te betalen bedrag, met uitzondering van de eerste betaling indien deze bij het sluiten van het contract wordt gedaan, en het nominaal bedrag van de lening op afbetaling, eveneens verminderd met de eerste betaling indien deze bij het sluiten van het contract wordt gedaan. Zij omvatten de rente, de informatiekosten, de kosten tot samenstelling van het dossier, de beheers-, administratie- en inningskosten en in 't algemeen alle kosten gevraagd bij de lening op afbetaling alsmede de premie inzake de verzekering-crediet, met uitzondering nochtans van de kosten gedaan bij de gedwongen uitvoering van het contract ». (Artikel 7 van het koninklijk besluit van 23 december 1957.)

Artikel 4 van de wet van 9 juli 1957 bepaalt bovendien dat het lastenpercentage verplicht in het contract van verkoop op afbetaling dient te worden vermeld.

Zie :

452 (1968-1969) :

— N° 1 : Wetsvoorstel.

Par ailleurs, nous pensons que si le législateur de 1957 a été amené à officialiser la notion de taux de chargement plutôt que celle d'un «taux réel annuel» c'est parce que, sur le plan purement pratique, ce dernier taux n'est calculable que par des formules actuarielles très peu à la portée du public et des commerçants !

Enfin, postérieurement à l'instauration du «taux de chargement» par la loi de 1957, le législateur a utilisé cette notion dans la loi du 5 mars 1965 sur les «Prêts personnels à tempérament».

On peut donc dire que la connaissance des taux de chargement est largement répandue dans le public et qu'il semble peu opportun d'introduire une nouvelle notion qui constitue une contradiction certaine avec les dispositions actuellement en vigueur en matière de ventes à tempérament.

Anderzijds zijn zij de mening toegedaan dat, zo de wetgever van 1957 ertoe gekomen is het begrip «lastenpercentage» in stede van het «werkelijk jaarlijks percentage» in de wetgeving op te nemen, dit gebeurd is omdat, in de praktijk, laatstvernoemd percentage slechts kan berekend worden op grond van actuariële formules die meestal buiten het bevattingvermogen van het publiek en de handelaars liggen.

Ten slotte heeft, na de invoering van het «lastenpercentage» door de wet van 1957, de wetgever gebruik gemaakt van dit begrip in de wet van 5 maart 1965 in verband met de persoonlijke leningen op afbetaling.

Er mag dus worden gezegd dat het lastenpercentage een begrip is dat bij het publiek algemene bekendheid heeft verworven en het weinig opportuun lijkt een nieuw begrip in te voeren dat zeker strijdig is met de thans geldende bepalingen inzake verkoop op afbetaling.

J. GENDEBIEN.